

Dániel könyve – Kilencvenhatodik rész

A prófécia hármas alkalmazása: a próféta keret feltárása az utolsó napokra

Jeff Pippenger

2024-02-29

William Miller próféta üzenetének keretrendszerét a pogányságot követő pápaság mint két pusztító hatalom alkotta, míg a Future for America próféta üzenetének keretrendszerét a pogányság, azt követően a pápaság, majd a hitehagyott protestantizmus mint három pusztító hatalom alkotja, amelyek azonban a vég idején mind egyidejűleg vannak jelen. Miller próféta megértésének egyik alapvető próféta kulcsa az volt, hogy a Dániel könyvében szereplő „mindennapi” a pogányság jelképe, mert ez teremtette meg a kapcsolatot a két pusztító hatalom között, amely próféta megértésének keretét képezte. A Future for America próféta megértésének egyik alapvető próféta kulcsa szintén az, hogy a Dániel könyvében szereplő „mindennapi” a pogányság jelképe, mert a pogányság történelmi beteljesedése állapította meg az események sorrendjét Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvenedik és negyvenegyedik verseiben, amely a Future for America próféta megértésének keretévé vált.

Amint az új világosság esetében mindig történik, az igazság előrehaladását, amely 1989-ben, a Szovjetunió összeomlásakor lett felnyitva, sokféle hang támadta. Az igazsággal szemben tanúsított ellenállás változatlanul az igazság világosabb megértését eredményezte. Azokban a korai vitákban, amelyek a Dániel tizenegyedik fejezetének utolsó hat versében található igazság ellen irányultak, több olyan, a Bibliában található próféta szabályt ismertek fel, mint amelyek elengedhetetlen bizonyítékok annak a tudásnövekedésnek az alátámasztására, amely akkor következett be, amikor Dániel könyve 1989-ben felnyitott. Jelenleg ezen szabályok egyikét vizsgáljuk, amelyet „a prófécia hármas alkalmazásának” nevezünk.

Kezdetben két hármas alkalmazást vizsgáltunk meg, amelyek egy szinten ugyanazt a vonalat alkotják, más szinten azonban különböznek. Róma első két megnyilvánulása (a pogány és a pápai) megalapozta a Modern Róma harmadik megnyilvánulását. Babilon első két megnyilvánulása (Bábel és Babilon) megalapozta a Modern Babilon harmadik megnyilvánulását. A Modern Róma a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetének fenevada, amelyen a Modern Babilon ül és amely fölött uralkodik. Olyan különállók, mint a lovas és a lova, ugyanakkor lelki paráznaságot is elkövetnek egymással, így azon a szinten egyek. A próféciának van még két másik hármas alkalmazása, amelyek hasonló kapcsolatot hordoznak.

Illés első két megjelenése (Illés és Keresztelő János) megalapozza az utolsó napok harmadik Illését. Ezzel együtt a Szövetség Követének útját előkészítő első két hírnök (Keresztelő János és William Miller) megalapozza azt a hírnököt, aki az utolsó napokban a Szövetség Követének útját készíti elő. E prófécia hármas alkalmazásának e két vonatkozásában három fontos pontot kell felismernünk.

Elsőként meg kell jegyezni, hogy a prófécia hármaskör alkalmazásának két vonalában szereplő tényleges történelmi képviselők lényegében ugyanazok a történelmi személyek, rendeltetésük azonban a két ábrázolásban határozottan különbözik. A második pont annak felismerése, hogy miben áll a különbség e két, egymással szorosan összefüggő, hármaskör prófétikus alkalmazás között. A különbség az, hogy Illés a végidőkben végzett külső munkát jelképezi, míg az a követ, aki az Úr Szövetségének Követe előtt elkészíti az utat, a végidőkben végzett belső munkát jelképezi.

A harmadik figyelemre méltó pont az, hogy Jézus, mint Alfa és Ómega, a harmadik Illést, valamint a harmadik útkészítő követet egyaránt azonosítja mind egy első és egy utolsó Illés-követtel, mind pedig egy első és egy utolsó útkészítő követtel, aki előkészíti az utat a Szövetség Követe számára. Az első angyal Illés-követe és a harmadik angyal Illés-követe együtt alkotják Illés harmadik beteljesedését, és az útkészítő követ úgy jelenik meg, mint mind az első, mind a harmadik angyal mozgalmainak követe.

Illés próféta szemléltetést nyújt Isten népének és a modern Róma háromszoros szövetségének végidei összecsapására a Kármel-hegyi küzdelemben.

A Kármel-hegy Izrael északi részén, a Földközi-tenger partvidékének közelében található. Nagyjából északnyugat–délkeleti irányban húzódik, és egy kiemelkedő hegygerincet alkot, amely mintegy 39 mérföldre (63 kilométerre) terjed ki. A Megiddó völgye, amelyet Jezréel völgyének is neveznek, a Kármel-hegytől délkeletre helyezkedik el. A Kármel-hegy és a Megiddó völgye viszonylag közel vannak egymáshoz. A köztük lévő távolság légvonalban megközelítőleg 20–25 mérföld (32–40 kilométer). A Kármel-hegytől nyugatra a Földközi-tenger fekszik, a Megiddó völgyétől és a Jezréel völgyétől keletre pedig a Galileai-tenger, más néven a Tibériás tava vagy a Kinneret-tó található.

A Jelenések könyvében az armageddoni csata a Megiddó völgyére mutat, és az ihletés nem akarta, hogy a prófécia tanulmányozói azt higgyék, hogy a Jelenések könyve üzenetét szó szerinti értelemben határozza meg; ezért amikor Armageddon (Megiddót) Armageddonként nevezte meg, a „har” szót használta, amely hegyet jelent, hogy világossá tegye: a csata annak a végső ütközetnek a lelki jelképes ábrázolása volt, amelybe a sárkány, a fenevad és a hamis próféta vezeti a világot.

Amikor János Megiddót Armageddonként azonosította, világossá tette, hogy azt nem szó szerinti földrajzi helyként kell érteni, mert Megiddó völgy, és nincsenek hegyei. Közvetlen közelében található a Kármel-hegy, ahol Illés szembeszállt Ahábbal és Jezábel prófétáival; így Megiddó és a Kármel-hegy egyaránt az Armageddon végső csatájának szemléltetései.

Ha egy háromszöget rajzolnánk Jeruzsálem, a Kármel-hegy és Megiddó völgye között, Jeruzsálem e háromszög délkeleti sarkán helyezkednék el, a Kármel-hegy északnyugaton, Megiddó völgye pedig északkeleten. Az a terület, amely jelképesen Armageddon csatáját ábrázolja, két tenger között fekszik, és az északi király (a modern Babilon paráznája) a tengerek és a dicsőséges szent hegy között jut végére. És abban az időben lezárul az emberi kegyelemidő.

De a keletről és északról jövő hírek megrettentik őt; ezért nagy haraggal vonul ki, hogy pusztítson, és sokakat teljesen kiirtson. És felállítja palotája sátorait a tengerek között, a

dicsőséges szent hegyen; de eljut végéhez, és senki sem segít rajta. És abban az időben felkél Mihály, a nagy fejedelem, aki néped fiaiért áll; és nyomorúságos idő lesz az, amilyen nem volt attól fogva, hogy nemzetté lett egy nép, mindaddig az időig; de abban az időben megszabadul néped, mindaz, aki beírva találtatik a könyvben. Dániel 11:44–12:1.

Illés hármaskör alkalmazása Isten népének azt a külső összecsapását jelképezi az északi királlyal, aki annak a hármaskör szövetségnek a feje, amely a sárkányból, a fenevadból és a hamis prófétából áll, s amely a világot Armageddonhoz vezeti. Illés három ellensége, akik előképei voltak e hármaskör szövetségnek: Akháb, aki az északi tíz törzs királya volt, s aki a Jelenések könyve tizenhetedik fejezetének tíz királyát jelképezi, akik paráználkodnak Babilon paráznájával, és beleegyeznek, hogy királyságukat „egy órára” a paráznának adják, ami „az óra”, a vasárnaptörvény válságának ideje; Babilon paráznáját Jézabel jelképezte, Jézabel Baál-prófétái és a berek papjai pedig a hamis prófétát jelképezik.

A vasárnaptörvény válsága az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénnyel kezdődik, és akkor ér véget, amikor Mihály felkél. Amikor az a vasárnaptörvény megérkezik, a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének második hangja kihívja Isten másik nyáját Babilonból. A Babilonból való kihívástól a kegyelmi idő lezárultáig terjedő időszak Babilon paráznájának ítéleti időszaka. Ugyanakkor ez az az időszak is, amikor a Szentlélek mérték nélkül kitöltetik. Ez az az „óra”, amelyben a tíz király beleegyezik, hogy együtt uralkodjék Tírusz paráznájával, aki többé nincs elfeledve. Ez a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének nagy „földrengésének” „órája”, amikor a száznegyvennégyezer felemeltetik mint zászló.

És a föld királyai, akik paráználkodtak vele és dőzsölve éltek együtt vele, siratják és jajgatnak miatta, amikor meglátják égésének füstjét, távol megállva kínjának félelme miatt, ezt mondván: Jaj, jaj, a nagy Babilon, az a hatalmas város! mert egyetlen óra alatt jött el ítéleted. Jelenések 18:9–10.

Amiként János Megiddót Megiddó hegyeként („har”) azonosította, hogy ezzel szellemi, és nem szó szerinti igazságot jelöljön meg, úgy Babilon és Tírusz paráznájának ítélete is úgy van megjelölve, mint amely az „órában”, továbbá egy „napon” történik.

Annakokáért egy napon jönnek rá csapásai: halál, gyász és éhínség; és tűzzel égettetik meg teljesen, mert erős az Úr Isten, aki megítéli őt. Jelenések 18:8.

1844. október 22. után a prófétai időt többé nem szabad prófétikusan alkalmazni, ezért a pápai hatalom ítélete úgy van bemutatva, mint amely egy „órában”, valamint egy „napban” következik be. Ítéletének „órája” az Egyesült Államokban hozott vasárnaptörvénytől a kegyelemidő lezárulásáig tartó prófétai időszak. Fontos megjelölni ezt az időszakot, amikor az utolsó napok Illését vizsgáljuk, mert Illés Kármel-hegyi küzdelme Isten utolsó napokban élő népének belső megpróbáltatását követi, és mind az egyház, mind a világ próbaideje ugyanazokat a prófétai kezdeteket és végpontokat foglalja magában.

A Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének két hangja két különálló elhívást jelképez két egyházhoz. Az első egyház a Jelenések könyve hetedik fejezetében említett száznegyvennégyezer, a második megszólított egyház pedig a Jelenések könyve hetedik fejezetének nagy sokasága. A

száznegyvennégyezerhez szóló elhívás akkor hangzik el, amikor a Szentlélek mértékkel árad ki, a nagy sokasághoz szóló elhívás pedig akkor, amikor a Szentlélek mérték nélkül árad ki.

A próféta így szól: „Láttam más angyalt leszállni a mennyből, akinek nagy hatalma volt; és a föld megvilágosodott az ő dicsőségétől. És teljes erejéből, hatalmas szóval kiáltott, mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és ördögök lakóhelyévé lett” (Jelenések 18:1, 2). Ez ugyanaz az üzenet, amelyet a második angyal hirdetett. Babilon elesett, „mert paráznasága haragjának borából adott inni minden népnek” (Jelenések 14:8). Mi az a bor? — Hamis tanításai. Hamis szombatot adott a világnak a negyedik parancsolat szombatja helyett, és megismételte azt a hazugságot, amelyet Sátán először mondott Évának Édenben — a lélek természetes halhatatlanságát. Sok rokon tévelygést terjesztett el széles körben, „emberi parancsolatokat tanítván tanítás gyanánt” (Máté 15:9).

„Amikor Jézus megkezdte nyilvános szolgálatát, megtisztította a Templomot annak szentségtörő meggyalázásától. Szolgálatának utolsó cselekedetei között volt a Templom második megtisztítása. Így tehát a világ figyelmeztetésére végzett utolsó műben két különálló felhívás hangzik el az egyházakhoz. A második angyal üzenete ez: „Leomlott, leomlott Babilon, ama nagy város, mert paráznasága haragjának borából adott inni minden népnek” (Jelenések 14:8). És a harmadik angyal üzenetének hangos kiáltásában egy szózat hallatszik a mennyből, amely ezt mondja: „Fussatok ki belőle, én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és hogy ne kapjatok az ő csapásaiból. Mert az ő bűnei az égig hatottak, és megemlékezett Isten az ő gonoszságairól” (Jelenések 18:4, 5).” Szemelvények, 2. kötet, 118.

A hatalmas angyal a Jelenések könyve tizennyolcadik fejezetének beteljesedéseként szállt alá, amikor 2001. szeptember 11-én New York City nagy épületeit ledöntötték az iszlám „keleti szelének” megérkezésével. Ezután „nagy szóval hatalmasan” kiáltott, mondván: „Leomlott, leomlott Babilon, a nagy, és ördögök lakóhelyévé lett.” Majd a negyedik versben egy másik hang „hallatszik a mennyből, mondván: »Jöjjetek ki belőle, én népem.«” Ez a két hang „két különálló elhívás, amely az egyházakhoz intéztetett.” Isten két különálló egyháza az utolsó napokban a száznegyvennégyezerként és a nagy sokaságként van azonosítva.

A száznegyvennégyezer próbaideje a harmadik jaj iszlámjával kezdődik, amelyet Ésaiás „a keleti szél napjának” nevez. Ez a próbaidő az Egyesült Államokban hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénnyel és a fenevad bélyegének kikényszerítésével ér véget. A fenevad az északi király hamisítványa, a modern Babilon feje. Babilon Dániel hetedik fejezetében az oroszlán, és az engedetlen júdai próféta, aki a laodiceai adventizmust jelképezi, abban az időszakban hal meg, amely az iszlám „szamarával” (2001. szeptember 11.) kezdődik, és az „oroszlánal” (modern Babilon) ér véget.

A laodiceai adventizmus engedetlen prófétájának „síroként” ábrázolt időszakban méretik ki a késői eső, miközben különálló hívás hangzik a száznegyvennégyezer gyülekezetéhez. Amikor ez az időszak véget ér, a „nagy földrengés” „órájában”, amely az Egyesült Államokban bevezetett vasárnapi törvényt jelképezi, elérkezik a Jelenések tizennyolcadik fejezetének második hangjához tartozó időszak a fenevad bélyegének bevezetésével, amely az északi király bélyege. Ugyanakkor a harmadik jaj iszlámja eszközként használtatik arra, hogy fokozatosan erősödő ítéletet hozzon a

hitehagyott világra. Az az üzenet, amelyet a száznegyvennégyezer „zászlaja” hirdet a „nagy sokaság” gyülekezetéhez intézett második, különálló hívás idején, azonosítja az „északi király” „bélyegét”, valamint a harmadik jaj iszlámjának szerepét, amelyet a „kelet fiai” jelképeznek.

Az az üzenet, amely Dániel könyve tizenegyedik fejezetének negyvennegyedik versében haragra gerjeszti a pápai hatalmat, és az az üzenet, amely kezdetét veszi a végső pápai vérontásnak, úgy jelenik meg, mint „hírek napkeletről” (iszlám) és „észak felől” (a fenevad bélyege). Abban az időszakban, miként az előző időszakban is, a „keleti szél” iszlámja ítéletet hoz az Egyesült Államokra, hogy megkezdje azt az időszakot, és az időszak akkor ér véget, amikor az északi király eljut a végéhez, „a tengerek és a dicsőséges szent hegy között”, Megiddó völgyében és a Kármel hegyén.

A modern Babilonra vonatkozó ítéleti időszak, amely az ő halálos ágyát (sírját) jelképezi, a kelet jelképével kezdődik és az észak jelképével végződik, miként az engedetlen laodiceai próféta halálos ágya is az egyházakhoz intézett első, elkülönülő hívásban ért véget. A sírt (halálos ágyat), amelyben mind a bételi hazug próféta, mind a júdai engedetlen próféta el van temetve, egy „szamár” és egy „oroszlán” között ábrázolja a jelkép.

Illés Isten végidei népét jelképezi, amely egy hármassal szembe, amelyet Akháb, Jézabel és Jézabel prófétái képviseltek. Jézabel a pápai hatalom jelképe a negyedik, tiatirai gyülekezetben, és prófétáit a Kármel hegyén Baál prófétái és a berkek papjai képviselték. Baál egy férfi istenséget jelképez, a berkek papjai pedig Astoretot, egy női istenséget képviselték; így Jézabel hamis prófétái férfiakkól és nőkből álltak, és az egyház és az állam egyesülését jelképezték, amelyet a Jelenések könyvében a fenevad képmása ábrázol.

Az Egyesült Államok az, amely először az Egyesült Államokban, majd azt követően a világban felállítja a fenevad képét, és az Egyesült Államok a hármassal szövetség hamis prófétája. Akháb, a tíz törzs királya, a Jelenések tizenhetedik fejezetének tíz királyát jelképezi, vagyis a sárkányt, Jézabel pedig a fenevad. Illés a modern Babilon hármassal szövetségével állt szemben a Kármel hegyén, ahol Babilon paráznája segítség nélkül jut a végére. Illés hármassal alkalmazása azt a külső konfrontációt jelképezi, amely Isten utolsó napi népe ellen irányul, és Illés azt a prófétát jelképezi, aki közvetlen szembenállásban van e három hatalommal.

Illés történetének egyik fontos eleme az „eső”, amely azt a késői esőt jelképezi, amely a szembesítés történetében árad ki. A Kármel hegyén lezajló szembesítés előtt Illés világosan kijelentette, hogy nem lesz eső, csak az ő szavára. Az a korszak, amely Jézabel ítéletének „órájához” vezet, az a korszak, amelyet az egyházaknak adott első, elkülönült „hang” jelképez. Ez a „hang” 2001. szeptember 11-én érkezett meg, és ebben az időszakban az „eső” csupán „megmértetett”, és ebben az időszakban két egymással versengő, késői esőről szóló üzenet kapcsolódott Habakuk vitájához. Az egyik a Tammúzért való sírás hamis üzenete volt, amely a „békesség és biztonság üzenetét” képviselte, a másik pedig az iszlám harmadik Jajának igaz üzenete.

Az igazi „késői eső” üzenete a harmadik jajhoz tartozó iszlám szerepére épült. Ez az üzenet egyetlen forrásból eredt (amely a Future for America volt), és a két üzenet az elsőbbségért küzdött

mindaddig, amíg a történelem meg nem erősítette az igaz üzenet érvényességét, és egyúttal meg nem mutatta a „békesség és biztonság” üzenetének balgaságát egy ilyen időben, mint ez.

„Dániel és János próféciáit meg kell érteni. Ezek egymást magyarázzák. Olyan igazságokat tárnak a világ elé, amelyeket mindenkinek meg kell értenie. Ezeknek a próféciáknak tanúskodniuk kell a világban. E végső napokban való beteljesedésük által önmagukat fogják megmagyarázni.” Kress Collection, 105.

Illés hármas alkalmazásában Illés első beteljesedését a második Illés erősíti meg, akit Jézus Keresztelő Jánossal azonosított. Ez a két tanú együtt megerősíti a harmadik Illést.

Amikor pedig azok elmentek, Jézus beszélni kezdett a sokaságnak János felől: Mit mentetek ki a pusztába látni? Széltől hajladozó nádszálat? De miért mentetek ki? Puha ruhákba öltözött embert látni? Íme, akik puha ruhákat viselnek, a királyok házaiban vannak. De miért mentetek ki? Prófétát látni? Igen, mondom néktek, prófétánál is nagyobb. Mert ő az, akiről meg van írva: Íme, elküldöm követemet a te orcád előtt, aki megkészíti előtted a te utadat. Bizony mondom néktek, asszonytól születettek között nem támadt nagyobb Keresztelő Jánosnál; mindazáltal aki a mennyek országában kisebb, nagyobb nála. Keresztelő János napjaitól fogva mind ez ideig a mennyek országa erőszakot szenved, és az erőszakosok ragadják el azt. Mert a próféták mindnyájan és a törvény Jánosig prófétáltak. És ha el akarjátok fogadni, ő Illés, aki eljövendő volt. Akinek van füle a hallásra, hallja. Máté 11:7–15.

A következő cikkben folytatjuk ezt a tanulmányt.

„Ma, Illés és Keresztelő János lelkével és erejével Isten rendelése szerinti hírnökök a figyelmet egy ítéletre váró világ ama ünnepélyes eseményekre irányítják, amelyeknek hamarosan be kell következniük a kegyelmi idő lezárulásával és Krisztus Jézusnak mint királyok Királyának és urak Urának megjelenésével kapcsolatban. Hamarosan minden embert megítélnék a testben véghezvitt cselekedetei szerint. Elérkezett Isten ítéletének órája, és földi egyháza tagjaira nehezedik az az ünnepélyes felelősség, hogy figyelmeztessék azokat, akik úgyszólván az örök romlás legszélén állnak. A széles e világon minden ember számára, aki figyel rá, világossá kell tenni a nagy küzdelemben forgó elveket, azokat az elveket, amelyektől az egész emberiség sorsa függ.”

„Az emberek fiai számára adatott kegyelmi idő e végső óráiban, amikor minden egyes lélek sorsa oly hamar örökre eldől, a menny és föld Ura azt várja egyházától, hogy úgy serkenjen cselekvésre, mint még soha azelőtt. Azokat, akik Krisztusban szabaddá lettek a drága igazság megismerése által, az Úr Jézus az Ő választottainak tekinti, akiket a föld színén élő minden más népnél nagyobb kegyben részesített; és arra számít, hogy hirdetni fogják Annak dicsőségét, aki a sötétségből az Ő csodálatos világosságára hívta el őket. Az oly bőségesen árasztott áldásokat tovább kell adni másoknak. Az üdvösség örömhírének el kell jutnia minden nemzethez, ágazathoz, nyelvhez és néphez.”

„A hajdani próféták látomásaiban a dicsőség Ura úgy jelent meg, mint aki különleges világosságot áraszt egyházára a sötétség és hitetlenség ama napjaiban, amelyek második eljövetele előtt járnak. Mint az Igazság Napja, fel kellett ragyognia egyházára, „gyógyulás lesz szárnyai alatt.” Malakiás 4:2. És minden igaz tanítványból olyan befolyásnak kellett kiáradnia,

amely életet, bátorságot, segítséget és valódi gyógyulást közvetít.”

„Krisztus eljövetele e föld történelmének legsötétebb korszakában fog bekövetkezni. Noé és Lót napjai azt az állapotot ábrázolják, amely a világot közvetlenül az Emberfia eljövetele előtt jellemzi. A Szentírás, erre az időre előre mutatva, kijelenti, hogy Sátán minden hatalommal és »a gonoszság minden csalárdságával« fog munkálkodni. 2 Thesszalonika 2:9, 10.

Munkálkodása világosan megmutatkozik e végső napok rohamosan növekvő sötétségében, a sokasodó tévedésekben, eretnkségekben és megtévesztésekben. Sátán nemcsak foglyul ejti a világot, hanem csalásai átítatják a mi Urunk Jézus Krisztus nevét valló egyházakat is. A nagy hitehagyás olyan sötétséggé fejlődik, amely mély, mint az éjféli homály. Isten népe számára ez a megpróbáltatás éjszakája, a sírás éjszakája, az igazságért való üldöztetés éjszakája lesz. De abból a sötét éjszakából Isten világossága fog felragyogni.” Próféták és királyok, 716, 717.